

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/130/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113228138
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113228138.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu ELCOM, spoločnosť s ručením obmedzeným Prešov, so sídlom Jesenná 2695/26, 080 01 Prešov, IČO: 00 695 599, právne zastúpeného Mgr. Miroslavom Balážom, advokátom so sídlom Sládkovičova č. 8, 080 01 Prešov, proti žalovaným 1. B.. M. A., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX O., 2. B.. M. B.Á., nar. X.X.XXXX, bytom Š. X, XXX XX O., 3. JURISCONSULTI s. r. o., so sídlom Alexandra Matušku 13, 080 01 Prešov, IČO: 31 679 790, všetci žalovaní právne zastúpení JUDr. Máriou Sýkorovou, advokátkou so sídlom Zoborská 13, 040 01 Košice, v konaní o náhradu škody vo výške 1 173,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu voči žalovaným v 1. až 3. rade zamietá.
- II. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30. Septembra 2013 žiadal, aby súd žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť mu škodu vo výške 1 173,02 eur spolu s 10,25 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 24. Novembra 2009 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že Platobným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1 Rob 645/00 zo dňa 27.7.2000 bol žalovaný T. P. zaviazaný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 11 612,90,- Slovenských korún spolu s 20 % úrokom z omeškania ročne od 23. Novembra 1999 do zaplatenia, čo predstavuje sumu 385,47 eur. Žalovaný v 1. rade neinformoval žalobcu o právoplatnosti tohto platobného rozkazu čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti. Žalobca si nemôže uplatniť právo na výkon rozhodnutia, pretože to mu zaniklo dňom 23. Novembra 2009. Žalovaný v 1. rade tak spôsobil žalobcovi škodu vo výške 1 173,02 eur, ktorú žiada, aby mu nahradil v celom rozsahu.

Žalovaní v 1. až 3. rade sa k žalobe žalobcu vyjadrili v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 22. Januára 2015, kde vzniesli námietku nedostatku pasívnej legitímácie všetkých troch žalovaných v tomto konaní. Zároveň vzniesli námietku premlčania uplatneného nároku. Pokiaľ ide o nedostatok pasívnej legitímácie tú odôvodňovali tým, že žalovaný v 3. rade je spoločnosť JURISCONSULTI s. r. o. ako právny nástupca spoločnosti JURISCONSULTI v. o. s., ktorá mala uzatvorenú mandátnu zmluvu so žalobcom. Ustanovenie § 3 Zákona č. 129/1991 Zbierky o komerčných právnikoch do 30. Septembra 1994 umožňovalo, aby právnu pomoc za odmenu poskytovala aj právnická osoba s osobným ručením, ak má táto činnosť zapísanú v podnikovom registri. Toto ustanovenie ako aj celý § 3 bol od 1. Októbra 94 zo zákona vypustený, teda od tohto dňa poskytovanie právnych služieb verejnou obchodnou spoločnosťou prípustné nebolo. Zodpovednosť za škodu žalovaného v 3. rade teda zo zákona nemohla

byť daná. Žalovaní v 1. rade a 2. rade sú ručitelia v.o.s., ktorá škodu spôsobíť nemohla, teda nemôžu byť ani z tohto dôvodu pasívne v tomto spore legitimovaní.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to žaloby zo dňa 16. Septembra 2013, Platobným rozkazom Okresného súdu Prešov č. k. 1Rob 645/00 zo dňa 27.7.2000, Mandátnou zmluvou zo dňa 1.8.1994, vyjadrením žalovaných zo dňa 22. Januára 2015, pripojeným dedičským spisom sp. zn. 26D 537/2012, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 1.8.1994 bola medzi žalobcom ako mandantom a spoločnosťou JURISCONSULTI v. o. s. ako mandatárom uzatvorená mandátna zmluva, na základe ktorej sa mandatár zaviazal pre mandanta poskytnúť právne rady a konzultácie súvisiace s predmetom tejto zmluvy, zaujímať právne stanoviska k vzniknutým problémom, posudzovať a spracovávať návrhy zmlúv. Zároveň podľa článku IV. uzatvorenej mandátnej zmluvy sa mandát a mandatár dohodli na tarifnej odmene vo výške podľa Vyhlášky č. 240/1990 Zbierky.

Dňa 27.7.2000 bol Okresným súdom Prešov vydaný Platobný rozkaz č. k. 1Rob 645/00 - 8 vo veci navrhovateľa žalobcu v tomto konaní zastúpeného B.. M. A., A. XX, XXX XX O., proti odporcovi T. P., Š. XX, XXX XX O., ktorým súd zaviazal odporcu, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 11 612,90,- Slovenských korún s 20 % úrokom z omeškania ročne od 23. Novembra 1999 do zaplataenia a rovnako na účet právneho zástupcu navrhovateľa nahradil trovy konania vo výške 1 540,- Slovenských korún, alebo aby v tej istej lehote podal na tunajšom súde odpor. Platobný rozkaz podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 19.9.2000 a rovnako v tej deň nadobudol vykonateľnosť dňom 19.9.2000.

Z úradného záznamu súdu (č.l. 48 súdneho spisu) vyplýva, že spis Okresného súdu Prešov sp. zn. 1 Rob 645/2000 bol vyškartovaný.

Žalobca svoju pohľadávku bližšie súdu špecifikoval v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 3.4.2014, kde uviedol, že náhrada škody v tomto konaní predstavuje istinu vo výške 385,47 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od 23. Novembra 1999 do 23. Novembra 2009 vo výške 770,95 eur a súdny poplatok z návrhu vo výške 16,60 eur. Celkovo škoda, ktorú sú povinní žalovaní žalobcovi zaplatiť tak predstavuje sumu vo výške 1 173,02 eur. Zo strany žalovaného v 1. rade došlo k porušeniu jeho povinnosti tým, že žalobcu neinformoval o doručení exekučného titulu a to platobného rozkazu. Žalobca výzvou zo dňa 17. Marca 2014 vyzval dedičov po T. P. na zaplataenie dlžnej sumy, avšak tí v oznámení zo dňa 25. Marca 2014 žalobcovi oznámili, že pohľadávku žalobcu považujú v celom rozsahu za premlčanú.

Z pripojenej zápisnice tunajšieho súdu pod sp. zn. 11C 76/2014, kde bol vypočutý štatutárny zástupca žalobcu mal súd za preukázané, že po tom čo B.. M. prevzal agendu od B.. A. zistil určité nezrovnalosti. Musel urobiť hĺbkovú inventúru týchto spisov a žiadal B.. A. o podanie informácie.

Z pripojeného dedičského spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 26D 537/2012 mal súd za preukázané, že dedičstvo po nebohom T. P., zomrelom dňa 14.4.2012 sa skončilo vydaním uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 26D 537/2012 - 194 zo dňa 25. Marca 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3. Mája 2013, kde dedičstvo po poručiteľovi bolo v celom rozsahu vysporiadané medzi dedičov.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 22.1.2015 v neprítomnosti účastníkov konania. Právny zástupca žalobcu žiadal žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Ako návrh na doplnenie dokazovania súdu uviedol a žiadal vypočuť svedkyňu pani M., rovnako žalovaných v 1. a 3. rade ako účastníkov konania. Právna zástupkyňa žalovaných žiadala, aby súd vyzval žalobcu, aby preukázal reálnu vymožitelnosť pohľadávky v danom čase.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradíť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa § 374 ods. 1 Obchodného zákonníka, za okolnosti vylučujúce zodpovednosť sa považuje prekážka, ktorá nastala nezávisle od vôle povinnej strany a bráni jej v splnení jej povinnosti, ak nemožno rozumne predpokladať, že by povinná strana túto prekážku alebo jej následky odvrátila alebo prekonala, a ďalej, že by v čase vzniku záväzku túto prekážku predvídala.

Podľa § 376 Obchodného zákonníka, poškodená strana nemá nárok na náhradu škody, ak nesplnenie povinností povinnej strany bolo spôsobené konaním poškodenej strany alebo nedostatkom súčinnosti, na ktorú bola poškodená strana povinná.

Podľa § 377 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, strana, ktorá porušuje svoju povinnosť alebo ktorá s prihliadnutím na všetky okolnosti má vedieť, že poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinná oznámiť druhej strane povahu prekážky, ktorá jej bráni alebo bude brániť v plnení povinnosti, a o jej dôsledkoch. Správa sa musí podať bez zbytočného odkladu po tom, čo sa povinná strana o prekážke dozvedela alebo pri náležitej starostlivosti mohla dozvedieť. Ak povinná strana túto povinnosť nesplní alebo oprávnenej strane nie je správa včas doručená, má poškodená strana nárok na náhradu škody, ktorá jej tým vznikla.

Podľa § 378 Obchodného zákonníka, škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však o to oprávnená strana požiada a ak je možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 379 Obchodného zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

Podľa § 380 Obchodného zákonníka, za škodu sa považuje tiež ujma, ktorá poškodenej strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinnosti druhej strany.

Podľa § 382 Obchodného zákonníka, za škodu sa považuje tiež ujma, ktorá poškodenej strane vznikla tým, že musela vynaložiť náklady v dôsledku porušenia povinnosti druhej strany.

Podľa § 386 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, nároku na náhradu škody sa nemožno vzdať pred porušením povinnosti, z ktorého môže škoda vzniknúť. Náhradu škody nemôže súd znížiť.

Podľa § 2 ods. 1 až 3 Zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, advokát je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie komora. Advokát je pri poskytovaní právnych služieb nezávislý, je viazaný všeobecne záväznými právnymi predpismi a v ich medziach príkazmi klienta. Advokátske povolanie je slobodné povolanie, ktoré možno vykonávať len podľa tohto zákona.

Podľa § 26 ods. 1 až 4 Zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť. Koncipient a iný zamestnanec advokáta nezodpovedajú klientovi za škodu spôsobenú pri poskytovaní právnych služieb. Ich pracovnoprávna zodpovednosť voči advokátovi nie je tým dotknutá. Každý advokát samostatne zodpovedá voči klientovi za škodu spôsobenú pri poskytovaní právnych služieb okrem prípadov, ak ide o spoločného klienta niekoľkých advokátov. Voči svojim zamestnancom a iným osobám zodpovedajú advokáti spoločníci spoločne a nerozdielne. Ak tento zákon neustanovuje inak, advokát sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

Zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie je objektívna zodpovednosť, ktorej sa nemožno zbaviť. Táto zodpovednosť je založená na súčasnom splnení troch predpokladov:

1. činnosť súvisiaci s výkonom advokácie,
2. vznik škody,

3. príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody.

Splnenie uvedených predpokladov zodpovednosti musí byť v konaní jednoznačne preukázané. Dôkaznú povinnosť má v tomto smere poškodený.

Nie každé zanedbanie, porušenie alebo nedostatočné plnenie povinnosti advokáta, má za následok vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie.

Súd uvádza, že samo pochybenie advokáta neznamena automaticky vznik škody na strane klienta. Zodpovednosť advokáta ani nie je daná v každom prípade, keď ním zastupovaný (obhajovaný klient) nebol v určitom konaní úspešný. Je potrebné zdôrazniť, že zodpovednosť advokáta nastupuje len vtedy, keď neúspech klienta je dôsledkom porušenia povinnosti advokáta v súvislosti s výkonom advokácie.

Advokát by mal v každej veci vykonať všetko, čo je potrebné. Vec klienta si nesmie dovoliť zanedbať, ale musí sa jej riadne venovať. Advokát je skrz svojho postavenia povinný dôsledne využívať svoje vedomosti a skúsenosti, možnosti dané mu právnym poriadkom a právne argumenty na prospech svojho klienta.

V tomto konaní žalovaní cestou svojej právnej zástupkyne vzniesli v tomto konaní námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu. Súd túto námietku premlčania považoval v celom rozsahu za dôvodnú.

Súd sa preto z dôvodu hospodárnosti konania najskôr zaoberal otázkou premlčania nároku, bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva žalobcu.

Súd považuje za potrebné uviesť, že základným inštitútom premlčania je pôsobiť na oprávnené osoby tak, aby v primeraných lehotách uplatňovali svoje práva (nároky). Zásada hospodárnosti musí viesť súd k tomu, aby sa prednostne zaoberal otázkou premlčania, lebo opačný záver by znamenal, že by súd vykonával dôkazy ohľadne dôvodnosti nároku, napr. svedeckými výpoveďami a tým by sa zvyšovali trovy konania len preto, aby v odôvodnení svojho rozhodnutia mohol uviesť, že nárok žalobcu zamietá z dôvodu jeho premlčania.

Súd poukazuje na znenie § 397 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba 4 roky.

Podľa § 398 Obchodného zákonníka, pri práve na náhradu škody plyní premlčacia doba odo dňa keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom kto je povinný na jej náhradu. Končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa keď došlo k porušeniu povinnosti.

Súd poukazuje na rozsiahlu judikatúru súdov v tejto oblasti, v súvislosti s preukázaním práva na náhradu škody.

V prípade, že zmluvu o poskytnutí právnych služieb uzatvoril s advokátom podnikateľ a týkala sa jeho podnikateľskej činnosti, riadi sa premlčanie práva na náhradu škody spôsobenej advokátom klientovi v súvislosti s výkonom advokácie Obchodným zákonníkom (rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 25Cdo 520/2009 zo dňa 23.8.2011).

V danom prípade je preto súd tohto názoru, že na vzťahy medzi účastníkmi konania je potrebné aplikovať zákonné ustanovenia Obchodného zákonníka o premlčaní.

Obchodný zákonník obsahuje osobitnú úpravu premlčania. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú. Základná premlčacia doba je štyri roky (rozdiel oproti trojročnej premlčacej dobe podľa Občianskeho zákonníka). Pri práve na náhradu škody plyní premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu (štvorročná subjektívna lehota), končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

Súd uvádza, že platobný rozkaz sp. zn. 1Rob 645/2000 sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 19.09.2000, podľa názoru súdu je možné konštatovať, že aj keby bol v tento deň doručený niektorému

zo žalovaných, najneskôr dňa 20.09.2000 začala žalobcovi plynúť objektívna 10- ná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 20.09.2010. Žalobca svoj nárok na súde uplatnil po uplynutí desaťročnej objektívnej premlčacej doby až dňa 30.09.2013, z tohto dôvodu súd jeho návrh zamietol ako celok.

Právny zástupca žalobcu a právna zástupkyňa žalovaných žiadali na pojednávaní dňa 22.01.2015 vykonať dôkazy a to výsluchom navrhnutého svedka, účastníkov konania a predložením reálnych dôkazov o výške škody.

Z dôvodu hospodárnosti konania, aby sa nezvyšovali trovy tohto konania s poukazom na skutočnosť, že súd námietku premlčania vznesenú žalovanými cestou svojej právnej zástupkyne považoval v celom rozsahu za dôvodnú, súd návrhy na vykonanie týchto dôkazov na pojednávaní dňa 22.01.2015 v celom rozsahu zamietol.

Na záver svojho rozhodnutia súd ešte považuje za potrebné uviesť, že je na mieste v tomto konaní aj uplatnená námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v 2. a 3. rade v tomto konaní. Z predloženého platobného rozkazu 1Rob 645/2000 zo dňa 27.07.2000 totiž vyplýva, že žalobca bol zastúpený žalovaným v 1. rade. Zároveň z dôvodu, že súdny spis bol už skartovaný, bolo možné vychádzať len z listinného dôkazu predloženého samotným žalobcom. Súd vzhľadom na skutočnosť, že spis bol skartovaný nemohol posúdiť kedy bol platobný rozkaz doručený žalovanému v 1. rade, resp. či nebol doručený aj žalobcovi.

O trovách tohto konania súd s poukazom na to, že žalobca bol neúspešným a trovy konania je potrebné priznať trom žalovaným, súd postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne o trovách konania do 30 dní samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.